

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

H.M. Kong Harald V
Det Kongelige Hoff
Det Kongelige Slott
0010 Oslo

Luxembourg 15. februar 2008

Att : H.M. Kong Harald V
Re : Anmeldelse Christian Bruusgaard; Falsk anklage, utpresning,
straffbar trussel
Case # :
Your reference :
Our reference :
Posting by : Faks og alm. post
Your fax # : +47 22 04 87 90
Numbers of pages : 11
Attachment : Tilsynsrådets brev av 4. februar 2008; Brev av 15. februar 2008 til
Tilsynsrådet
Copy :

ANMELDELSE

Jeg viser til anmeldelse av 30. oktober 2007.

I medhold av strpl §64, første ledd, første pkt, begjærer jeg herved styreleder i Tilsynsrådet for advokatvirksomhet, advokat Christian Bruusgaard, Arnebråtv. 23 C, 0376 Oslo, tiltalt og straffet for overtredelse av:

Strl §168 – Falsk anklage

Ved at anmeldte ved falsk anklage eller mot bedre viten på annen måte har søkt å pådra undertegnede en siktelse og fellelse for straffbar handling.

Strl §266, første ledd – utpresning

Ved at anmeldte i den hensikt å skaffe seg eller andre en uberettiget vinning ved rettsstridig atferd eller ved å true med slik atferd har søkt å tvinge undertegnede til en handling som volder tap eller fare for tap.

Strl §266, annet ledd - utpresning

Ved at anmeldte i den hensikt å skaffe seg eller andre en uberettiget vinning rettsstridig har søkt å tvinge undertegnede til å foreta en handling som volder tap eller fare for tap for ham, ved å true med anklage eller anmeldelse for noe straffbart, eller med framsettelse av ærekrenkende beskyldning eller skadelig opplysninger.

Strl §222, første ledd – Trusler

Ved at anmeldte gjennom rettsstridig adferd eller ved å true med sådan har søkt å tvinge undertegnede til å foreta en handling. Handlingen er foretatt under skjerpene omstendigheter, jf strl §232. Forbrytelsen er forsettlig, og har pågått over tid og under

særdeles skjerpene omstendigheter, uprovosert av flere i fellesskap, motivert av diskriminerende holdninger, og har klare kjennetegn på psykisk tortur.

Strl §222, annet ledd – Trusler

Ved at anmeldte gjennom å true med anklage eller anmeldelse for en straffbar handling eller med fremsettelse av en ærekrenkende beskyldning rettsstridig har søkt å tvinge undertegnede til å foreta en handling.

Strl §231

Ved at anmeldte bevirker eller medvirker til at undertegnede tilføyes betydelig skade på legeme eller helbred. Forbrytelsen er forsettlig og bør ses i sammenheng med det inngåtte straffbare forbund mellom advokatene Aabø-Evensen, Ørbeck Sørheim m.fl, TV2 reporter Mats Ektvedt m.fl, advokat/dommer Hanne Tenden, Brit Inger Haugnes Andreassen, Geir Engebretsen, Ina Elisabeth Strømstad m.fl. samt Irene Aarset Johansen m.fl.

Grunnlaget er følgende:

Den 4. februar 2008, i Rådhusgt 23, 3 etg, Oslo (Tilsynsrådet for advokatvirksomhet, sekretariatet) – i brev form – truet rådgiver Irene Aarset Johansen Herman J Berge, 665, rue de Neudorf, L-2220 Luxembourg, Luxembourg, med politianmeldelse hvor følgende ble uttalt:

“Dersom De ikke innen 14 dager har besvart våre spørsmål tilfredsstillende, vil vi vurdere å politianmelde Dem, mistenkt for ulovlig rettshjelpvirksomhet.”

I likhet med styrevedtak av 27. september 2007 i Tilsynsrådet for advokatvirksomhet, synes også brevet av 4. februar 2008 å være resultat av et styrevedtak. Anmeldte synes derfor å være den aktive og således hovedansvarlig for handlingen. Denne konklusjon støttes for så vidt også av anmeldtes bruk av advokatfirmaet Thommessens logo, kontormateriale, IT-anlegg, e-mail, og sekretær i sin virksomhet for Tilsynsrådet for advokatvirksomhet.

Denne urettmessige bruken av et advokatfirma sitt navn, rykte, styrke og overmakt er meget uheldig sett i et generelt lys, idet slike korrespondansemetoder fra et *uavhengig* tilsynsorgan åpenbart vil bli oppfattet som forsøk på å skremme og true vedkommende mottaker av korrespondansen til en ønsket handling. I herværende sak synes dette å ha vært anmeldtes strategi. Allmennhetens tillit til tilsynsorganet nulles ut når slik virksomhet blir alminnelig kjent. Korrespondansemetoden anmeldte benytter seg av, tilkjennegjør også en solid arroganse: Jeg gjør det jeg finner mest tjenelig for *min* virksomhet, og ingen har noe med å legge seg opp i det!

Jeg bor i Luxembourg. Jeg har bodd i Luxembourg i snart 1 ½ år. Jeg driver ingen rettshjelpsvirksomhet i Norge. Dette faktum er anmeldte kjent med.

Trusselen som her fremføres i brev form, fra statens eget kontrollorgan for advokatvirksomhet, er et skoleeksempel på straffbar trussel, samtidig som det er et skoleeksempel på hvordan det offentlige og dets ansatte *ikke* skal opptre.

Dersom en *påtaleberettiget* person eller enhet gjør seg kjent med straffbare forhold hvor man mener de strafferettslige vilkår er oppfylt, er det opp til denne å ta adekvate skritt – overfor kompetent påtalemyndighet.

Det å true med politianmeldelse i et håp om å få tilgang til informasjon (phishing) - idet man på trusseltidspunktet ikke har informasjon som kan rettferdiggjøre en politianmeldelse – for derved å søke å få oppfylt et ønske om å kunne få anmelde en person, hører ikke til de handlinger som norsk rett anerkjenner.

Lovbruddet må anses å være enn mer alvorlig idet trusselen benyttes for å tiltvinge seg uttalelse Tilsynsrådet ellers ikke ville hatt adgang/tilgang til.

I og med at anmeldte neppe er påtaleberettiget, samt at jeg åpenbart ikke faller inn under anmeldtes kontroll- eller tilsynskompetanse, synes trusselen om politianmeldelse å være fremmet for å true og skremme meg bort fra søksmålet mot justisdepartementet i kraft av å ha rettslig interesse i Riis-familiens krav mot staten, samt å true og skremme meg bort fra mine rettmessige krav i dødsboet etter Einar Riis i Monaco, samt å få truet og skremt meg så vidt kraftig at jeg lar være å forfølge de alvorlige mangler jeg i min korrespondanse med Tilsynsrådet har avdekket og påpekt ved rådets virksomhet, deriblant i forbindelse med en rekke straffbare handlinger som er påvist og dokumentert hos advokater som hører innunder Tilsynsrådets kontroll- og tilsynsvirksomhet, og som Tilsynsrådet ved sine handlinger har bekreftet at aksepteres. Vi kan her stå overfor krenkelser av strl §276 c, påvirkningshandel, jf tidligere anmeldelser i komplekset.

Påtalemyndigheten er tidligere gjort kjent med at advokatene Ole Kristian Aabø-Evensen og Ingjald Ørbeck Sørheim har inngått *straffbart forbund*, jf strl §162 c, med det hovedmål å ta meg. I den anledning kan det nevnes at Aabø-Evensen har fått iverksatt, gjennomført eller opprettholdt følgende handlinger i strid med lov, og som samtidig bekrefter det inngåtte forbund:

Forliksklage til Oslo forliksråd 20.02.2007: Tvist som springer ut av en skiftesak – eksempelvis tolking av testament – verken kan eller skal behandles i et forliksråd, jf sl §31, annet ledd. I medhold av Luganokonvensjonen protokoll nr 1, artikkel 1, var forliksrådet forpliktet til å avvise saken senest på det tidspunkt jeg ikke møtte til forliksrådsmedling. Forliksrådet behandlet likevel saken, i strid med lov. Dette betyr at forliksrådsmedlemmene enten er tilbakestående eller at de er deltakere i det nevnte straffbare forbund.

Arrestbegjæring i Oslo byfogdembete 10.04.2007: Begjæringen ble signert av advokat Hugo Rolf Hansen. Rolf Hansen er ansatt som fullmektig hos advokatfirmaet Aabø-Evensen & co, og har *ikke* lov til å benytte advokattittelen i slike sammenhenger, i seg selv en straffbar handling, jf strl §332.

I begjæringen fremstilles Einar Riis som en sterkt paranoid person som lider av *konspiratorisk lidelse*. Jeg fremstilles som om jeg har manipulert Einar til å tro at det var mulig å vinne mot staten. Einar fremstilles videre som om han har manipulert sin kone til å tro det samme. Videre går det frem av arrestbegjæringen at jeg ikke har flyttet fra Norge og at all min formue fremdeles er i Norge, dette i strid med notorisk faktum som kan kontrolleres i adekvate registrer i Norge og utland og som advokat/dommer Hanna Tenden i sin kjennelse bekrefter at hun var kjent med. Advokatfullmektigen har altså løyet for denne dommeren. Men i og med at dommeren var kjent med forholdene, og i hvert fall etter en enkel gjennomlesning av saken ville se at saksanlegget ikke hadde noe med virkeligheten å gjøre og bare var satt i stand for å ta meg, står vi ikke overfor en løgn men derimot et element i det arbeidet som det straffbare forbund hadde satt i verk mot meg.

Disse oppdiktede historiene var eneste mulighet for Hanne Tenden til å kunne avsi arrestkjennelse. Hadde hun lagt til grunn det faktum hun var kjent med, ville det ikke eksisterer grunnlag for arrest.

Dommer Tenden visste at man forventet at kjennelsen skulle holdes hemmelig for meg og at den samtidig skulle kringkastes i TV2. Hun visste videre at dette – en massiv svertekampanje på TV2 – var en av få muligheter man hadde for å kunne knekke meg. I så måte måtte forbundet ha en hemmelig arrestkjennelse som måtte hemmeligholdes frem til et tidspunkt hvor det for meg ikke fantes reelle muligheter for forsvar, og da kunne man håpe at jeg knakk sammen slik at det kriminelle forbund kunne 1.) effektivt

hindre meg i å fortsette Einar Riis' søksmål og kamp mot Norge for å få tilbake milliardformuen, og 2.) få direkte tilgang til Einar Riis' dødsbos formue i Monaco og i andre land. Ektvedt, Tenden og Aabø-Evensen var kjent med at kjennelsen skulle benyttes i TV2 for å knekke meg, se strl §231, jf §147 a, siste ledd. Ektvedt og Aabø-Evensen er for øvrig – av alle ting – nevnt i Einars testament som kreditorer i dødsboet hvis krav jeg som utpekt eksekutor skal vurdere gyldigheten av. Denne type kriminell advokatvirksomhet er Tilsynsrådet kjent med at Aabø-Evensen & Co driver med. I stedet for å forhindre slik virksomhet, synes Tilsynsrådet å beskytte virksomheten.

Visse vernetingsregler er uttrykkelig forbudt i Luganokonvensjonens art. 3, herunder de norske vernetingsreglene for formuesgjenstander (bestemmelsen om formuesverneting).

Det vil si at når en norsk dommer får inn en sak hvor det påstås formuesverneting i Oslo mot en borger bosatt i en Luganostat (eksempelvis i Luxembourg), så har den norske dommeren en plikt til å avvise saken, se også Hov s. 54 (rettergang i sivile saker, annen utg. 1994). Tenden handlet mot bedre viten, da hun ikke avviste saken, og krenket derved straffeloven §110. Dette betyr at Hanna Tenden enten er tilbakestående eller at hun er deltakere i det nevnte straffbare forbund.

Uskifteattest i Asker og Bærum tingrett 20.07.2006: Asker og Bærum tingrett er kjent med minst fire sentrale og avgjørende detaljer omkring Einar Riis' dødsfall og som hver for seg skulle hindre en utstedelse av uskifteattest: 1) Einar bodde i Monaco på dødstidspunktet; 2) Einar Riis hadde særøie; 3) Einar avled under mistenkelige omstendigheter i Sverige, se for øvrig hva som er nevnt nedenfor under pkt: Dødsfallsprotokoll; 4) Einar Riis hadde et tredje barn, en tredje arving i Italia.

Disse faktiske omstendighetene er sorenskriver Kristin Helene Jahre Ramm kjent med. I strid med loven later hun likevel som om disse omstendighetene ikke eksisterer. Tar vi bort muligheten for at hun er tilbakestående, sitter en igjen med handlinger overrenstemmende med medvirkning i straffbart forbund nevnt ovenfor. Gjennom Ramin-Osmundsen-saken har det for øvrig blitt kjent at Kristin Helene Jahre Ramm er hemmelig medlem av et ulovlig clandestine nettverk av kvinner som også har medvirket i Riis-sakene/Berge-sakene, i strid med dl §121 a.

Stevning for Oslo tingrett 30.04.2007: Saken fra Oslo forliksråd ble rettsstridig reist for Oslo tingrett i mai 2007. Dommer Ina Strømstad – som antas å være medlem av det ovennevnte ulovlige clandestine nettverket av kvinner – avviste ikke saken, dette til tross for at det er en skiftesak som går for Monegaskisk domstol, og til tross for Luganokonvensjonen Protokoll nr 1, art. 1. Det finnes intet juridisk grunnlag for at Oslo tingrett skal kunne behandle denne saken. Handlingen er overrenstemmende med medvirkning i straffbart forbund.

Justisministeren har gjentatte ganger blitt påminnet og oppfordret til å intervensere slik loven åpner for, jf dl §37, til ingen nytte. En slik unnlattelse påfører staten erstatningsansvar, samt at justisministeren selv pådrar seg konstitusjonelt ansvar.

Videre kan en merke seg at Dagny Amelia Olsen Riis' barn står oppført som saksøkere i stevningen. Det foreligger en utstedt uskifteattest fra Asker og Bærum tingrett som i seg selv bekrefter at Amelia Riis har overtatt alle Einars rettigheter og forpliktelser. Barna har da ingen rettigheter, og kan ikke stå som saksøkere i denne saken. I så fall må de begjære uskifteattesten trukket tilbake, noe de ikke vil.

For øvrig: Jeg bor i Luxembourg, ikke i Norge. Etter en alminnelig tolkning av reglene om verneting, skal et eventuelt krav reises mot meg på det stedet hvor jeg bor. Dette faktum og dette regelverk – i tillegg til nevnte bestemmelser i Luganokonvensjonen som for lengst har blitt gjort til norsk lov – har alle norske dommere og annen norsk myndighet frem til i dag forsettlig ignorert. Amelia Riis påstår for øvrig i alle

rettsdokument at hun bor i Monaco. Hva er da hensikten med å reise sak i Norge, når jeg kan nås i Luxembourg av en person som bor i Monaco? De prosessuelle forhold, og den norske administrasjonen av disse er forbi det absurde, og tegner som sagt et klart bilde av medvirkning til straffbart forbund. Advokatene som har inngått straffbart forbund, har gjennom beskyttelse fra Tilsynsrådet fått anledning til å fortsette denne kriminelle virksomheten.

Etter dette kan en bare slå fast at rettstilstanden i Norge ikke bare er kaotisk, men direkte livsfarlig for den alminnelige norske borger.

Avgjørelser i Oslo tingrett i perioden 1. desember 2007 – til 15. januar 2008

Det er avsagt en rekke rettslige avgjørelser i Oslo tingrett i ovennevnte periode. Flere av disse avgjørelsene holdes fremdeles hemmelig for meg, antakelig etter ordrer fra regjeringsadvokaten og advokat Aabø-Evensen m.fl. til dommerne i Oslo tingrett. De avgjørelsene som er gjort kjent for meg, og som sedvanlig ikke er lovlig forkynt, viser klart at Oslo tingrett er infiltrert og at sorenskriver Geir Engebretsen og tingrettsdommer Ina Elisabeth Strømstad er betalt, tvunget eller på annen måte oppfordret til å handle som de gjør. Internasjonale avtaler som Norge har signert og som Norge er forpliktet til å følge, hindrer slik domstolsvirksomhet som vi likevel her er tilskuere til. Handlingene og resultatene i Oslo tingrett bekrefter som sagt at tingretten er infiltrert av et hemmelig nettverk utenfor domstolen: HMK Okkupasjonsberedskap (tidligere Stay Behind), og at de nevnte advokater og dommere er medlemmer eller verktøy for dette kriminelle nettverket som under krigen ble etablert av Sir Charles Hambro og Jens Christian Hauge.

Det finnes ingen unnskyldning for disse handlingene, ei heller noen juridisk forklaring. Vi står igjen med to alternativer: Enten er alle dommerne mentalt syke eller på annen måte tilbakestående, eller så er de blitt betalt eller på annen måte *veiledet* til å handle slik de gjør. Det første alternativet anser jeg etter alminnelige begreper som utelukket, hvor vi da står igjen med en rekke alvorlige straffbare handlinger utøvet av hva man da med rette må kunne beskrive som kriminelle dommere.

Dødsfallsprotokoll utstedt av Asker og Bærum namsfogdkontor: I juni 2006 utstedte namsfogden en rettsstridig dødsfallsprotokoll på Einar Riis, dette etter instruks fra Asker og Bærum tingrett. Her fremgår det at Einar bodde i Norge, noe som er notorisk feil og lett etterprøvbart. Videre går det *ikke* frem av dødsfallsprotokollen når han eksakt døde, konkret hvor han døde, hva han døde av, ingen opplysninger om lege som eventuelt har utstedt legeerklæring, ingen opplysninger om Einars testament, ingen opplysninger om hans arvinger, ingen opplysninger om Einars eiendommer eller formue, Intet.

Einar synes å ha blitt kremert uten at man engang kontakte politiet, slik loven foreskriver. Det skal også nevnes at Einar synes å ha blitt smuglet inn i Norge bare timer etter at han døde, hvor han ble bisatt før 72 timer var gått etter hans død, i strid med et notarialbekreftet "siste ønske" hvor både han og Dagny Amelia avtalte at de ikke skulle kremeres dersom årsaken til døden var unaturlig, noe den åpenbart var i dette tilfellet hvor både Dagny Amelia så vel som hennes sønn Kenneth Patrizio uttalte at: "De har drept ham", noe de objektivt sett antakelig har helt rett i. Handlingene her signaliserer at veldig mye er galt.

De ovenfornevnte punkter er godt kjent for Tilsynsrådet for advokatvirksomhet og dets leder, anmeldte.

Saksbehandling i Tilsynsrådet for advokatvirksomhet: Jeg anmeldte advokat Aabø-Evensen for straffbare handlinger i sammenheng med hans truende atferd mot sin tidligere fiende, Dagny Amelia Olsen Riis, handlinger som har påført meg stor skade. Trusselen som Dagny Amelia Olsen Riis fikk var at dersom hun ikke inngikk forlik med ham, ville han gå til sak mot meg. Dagny Amelia Olsen Riis ga etter for den straffbare

trussel, jf strl §266. Samtidig må Aabø-Evensen ha truet henne til seg, som ny klient. De straffbare handlinger er godt dokumentert fra min side.

Da jeg med solid og uomtvistelig dokumentasjon henvendte meg til Tilsynsrådet med min begjæring om iverksettelse av adekvate tiltak mot advokat Aabø-Evensen, reagerte Tilsynsrådet derimot med å snu seg mot meg og bl.a. true med politianmeldelse, for derved å beskytte Aabø-Evensen. Disse helt absurde handlingene faller inn i rekken av handlinger som tegner det klare mønster at man her står overfor et straffbart forbund hvor hovedmålet er å ta meg, slik Aabø-Evensen og Ørbeck Sørheim ble enige om, høyst sannsynlig sammen med flere andre, deriblant Tilsynsrådets ansatte.

Jeg nevner avslutningsvis at Aabø-Evensen uten problemer fikk "adviser" Irene Aarset Johansen til å svare på hans henvendelser én dag før TV2 satte i gang svertekampanjen mot meg gjennom sine skandaleinnslag i perioden 8. til 15. mai 2007. Begge disse personer er norske statsborgere og taler norsk både i fritid og i arbeid. Like fullt foregikk korrespondansen dem imellom på engelsk, dette da det dokument Aabø-Evensen utba seg høyst sannsynlig skulle benyttes i straffbare handlinger overfor banker og Notar i Monaco, eller i annen hensikt for å skade meg i utlandet.

* * *

Aabø-Evensen har i denne saken drevet åpenlys straffbar virksomhet som er godt dokumentert, uten at noen myndigheter – heller ikke kontrollenheten fremfor noen som har i oppgave å begrense og hindre slik virksomhet: Tilsynsrådet for advokatvirksomhet – løfter en finger for å stoppe videre ødeleggelser som følge av hans straffbare virksomhet. Dette signaliserer at det straffbare forbund som Aabø-Evensen og Ørbeck Sørheim inngikk omfatter andre, også personer i Tilsynsrådet for advokatvirksomhet, dommere og personer ansatt i påtalemyndigheten. Disse forhold må avdekkes.

At en dommer fra tid til annen kan handle irrasjonelt og absurd kan man til nød forstå, men at alle involverte dommere og andre offentlige myndigheter handler konsekvent like absurd, i samme retning, er ikke lenger noen tilfeldighet. Slike handlinger tegner et klart mønster som skriver seg fra et koordinerte straffbart forbund.

Alle handlingene sett under ett er i tillegg krenkelser av strl §147 a, jf §231, og strl kap. 11 (misbruk av stilling i offentlig tjeneste og tortur, jf strl §117 a)

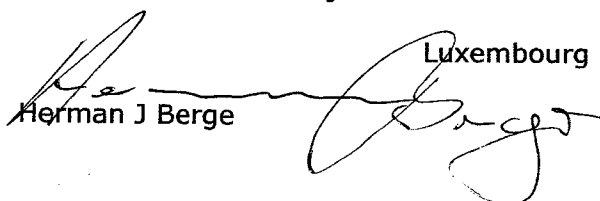
Jeg er kjent med anmelder- og vitneansvaret, og begjærer at saken etterforskes og at anmeldte blir tiltalt og straffet for de nevnte forhold, samt andre forhold som måtte avdekkes. I den anledning ber jeg om at strl §324 og §325 vurderes i lys av de nevnte handlinger.

Jeg krever også at Kongen trekker tilbake alle verv i Tilsynsrådet, og lyser ut nye.

Endelig krever jeg at mine erstatningskrav blir tatt inn i straffesaken.

Dersom Kongen eller underliggende påtalemyndighet skulle tro at mine anmeldelser og bekymringsmeldinger bare er tull, anbefaler jeg at vedkommende iverksetter lesing av tilsendt materiale herfra.

Jeg vedlegger mitt brev til Christian Bruusgaard og Tilsynsrådet av 15. februar 2008, hvor Tilsynsrådets siste straffbare handlinger (trussel om politianmeldelse m.v.) beskrives i større detalj.

Luxembourg 15. februar 2008
Herman J Berge

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Tilsynsrådet for advokatvirksomhet
co/Thommesen Krefting Greve Lund AS
Postboks 1484 Vika
N-0116 Oslo
Norway

Luxembourg den 15. februar 2008

Att : Advokat Christian Bruusgaard, Tilsynsrådets leder
Ad :
Saks nr : 07/CB - 07/1222 IAJ og 07/IAJ osb.
Deres Referanser :
Vår Referanse :
Oversendelse : Faks og brev
Deres faks nr : +47 23 11 10 10
Antall sider : 4
Vedlegg :
Kopi : Tilsynsrådet for advokatvirksomhet, sekretariatet.
Prioritet :

Jeg viser til Tilsynsrådets leders brev til meg av 11. januar 2008.

Som nevnt i tidligere korrespondanse, grep Tilsynsrådets leder (advokat Christian Bruusgaard) personlig inn i en sak som en av Tilsynsrådets ansatte – "adviser" Irene Aarset Johansen – hadde åpnet på vegne av advokat Ole Kristian Aabø-Evensen i begynnelsen av mai 2007.

Saksbehandleren søkte å villed meg til å tro at hennes fremstøt var fundert på innslag i TV2 – som Aabø-Evensen (kreditor i Einar Riis' dødsbo) i samarbeid med advokat Hanna Tenden (Oslo byfogdembete) og Mats Ektvedt i TV2 (kreditor i Einar Riis' dødsbo) hadde iverksatt mot meg – mens realiteten etter hvert viste seg å være at sak i Tilsynsrådet hadde blitt åpnet som følge av et samarbeid mellom Aabø-Evensen og saksbehandleren før innslagene overhodet var sendt på TV2.

Saksbehandlingen har blitt holdt hemmelig for meg, hvor Tilsynsrådet og dets leder har nektet ethvert innsyn i sakens dokumenter.

Det viser seg for øvrig at saksbehandlingen i Tilsynsrådet har blitt ført på engelsk, uten at Tilsynsrådet har redegjort for denne noe uortodokse administrasjon av en sak, for et norsk statsorgan.

I brev av 11. januar 2008 legger leder Bruusgaard stor vekt på at han kun er leder av Tilsynsrådet, at han ikke har noe å gjøre med den daglige drift, og at jeg av den grunn ikke får lov å henvende meg til ham. Likevel hopper han inn i saken og skriver den 29. august 2007 brev på vegne av Tilsynsrådet, som leder, fra advokatfirmaet Thommesens kontorer, med advokatfirmaet Thommesens kontormateriale.

Det forhold at leder Bruusgaard benytter advokatfirmaet Thommesen Krefting Greve og Lunds' PC, IT systemer, konvolutter og frankeringsmaskin (Thommessens kontormateriale), oppfatter jeg som en klar trusselhandling, hvor lederen med dette spesialfremstøttet forsøker å skremme meg til å svare på henvendelser fra Tilsynsrådets ansatte.

I sitt brev av 11. januar 2008 uttaler Bruusgaard følgende:

"Som leder har jeg intet ansvar for den løpende saksbehandling og ønsker heller ikke å delta i denne."

I brev fra Bruusgaard av 29. august 2007 synes det åpenbart at lederen søker å påvirke en sak som hører under "løpende saksbehandling" og som han ikke vil delta i.

I brev fra Tilsynsrådet av 27. september 2007 går det frem at den løpende saksbehandling har blitt styrt av Tilsynsrådets styre. Bruusgaard er leder av dette styret. På Tilsynsrådets nettsider står det å lese at sekretariatet forestår den daglige virksomhet i nært samarbeid med styret. Styret og styrets leder deltar således i den løpende saksbehandling i denne saken.

Til tross for denne klare dokumentasjon på at Styret og styrets leder deltar i behandlingen av denne saken som jeg nektes kjennskap til, søker Bruusgaard nå å unndra seg ansvar og plikter ved å villedede meg til å tro at han *ikke* har noe å gjøre med Tilsynsrådet og dets drift.

* * *

Under Tilsynsrådets styremøte den 27. september 2007 ble det besluttet å true meg med politianmeldelse for derigjennom – gjennom straffbar trussel per brev – å se om man kunne være heldig å få presset et svar ut av meg.

Tilsynsrådets leder fulgte opp saksbehandlingen ved å tvinge en av advokatfirmaet Thommesens ansatte, sekretær Merete Jansen, til å sende en e-mail til meg den 29. oktober 2007, hvor hun på Bruusgaards vegne forsøker å redegjøre for Bruusgaards stilling i Tilsynsrådet, bl.a. at Bruusgaard ikke deltar i noen form for praktisk saksbehandling, at Bruusgaard driver løpende habilitetsvurderinger, samt at han aldri har vært siktet for noe straffbart forhold.¹

Avslutningsvis – i e-mailens siste avsnitt – ble jeg truet av Jansen, på vegne av Bruusgaard, hvor Jansen forsøker å skremme meg til å besvare spørsmål som Aabø-Evensen i samarbeid med adviser Irene Aarset Johansen søker svar på. Trusselen fra Jansen/Bruusgaard forsterkes betraktelig (og forsettlig) ved at korrespondansen sendes fra advokatfirmaet Thommesen, ved bruk av Thommessens kontormateriale og underlagt Thommessens administrative regelverk.

E-mailen er sendt i kopi til Bruusgaard, men ikke til Tilsynsrådets filial i Rådhusgaten 23, Oslo. Mye kan tyde på at Bruusgaard derved har søkt å holde denne e-mailen utenfor den ordinære saksbehandlingen i Tilsynsrådet, for derved å unngå å bli kontrollert, og derved unngå eventuell kritikk for å benytte utenforstående advokatfirmaer i Tilsynsrådets virksomhet.

Vi står her overfor helt uholdbare forhold, hvor Tilsynsrådets leder Christian Bruusgaard, advokat og partner i advokatfirmaet Thommessen, bruker Thommessens kontormateriale

¹ Her skal det nevnes at Veidekke ASA ble av ØKOKRIM ilagt flere forelegg for straffbare handlinger, forelegg på omkring kr 7 millioner – som ble betalt. Som styreleder i Veidekke ASA var Bruusgaard automatisk siktet, og senere straffet for disse kriminelle handlinger.

og Thommessens sekretærer (som lønnes av advokatfirmaet Thommessen) i sitt arbeid for Tilsynsrådet. Advokatfirmaet Thommessens og/eller Thommesens sekretærer er neppe akkreditert for arbeid i Tilsynsrådet, ei heller underlagt det regelverket som Tilsynsrådets ansatte forventes å være underlagt.

I brev av 12. november 2007 fulgte Tilsynsrådet opp sin forrige trussel om politianmeldelse, idet Tilsynsrådet igjen forsøkte å skremme meg ved å vise til tidligere vedtak av Tilsynsrådets styre; om å politianmelde meg.

For å understreke trusselens alvor og å gi den intensitet, valgte Tilsynsrådet å true med at saken (hvorvidt jeg skulle politianmeldes) atter en gang ville bli tatt opp i Tilsynsrådets styre – dersom jeg ikke besvarte denne henvendelsen. Følgelig skulle det atter en gang behandles en sak om politianmeldelse mot meg, med antatt samme utfall: at jeg skulle politianmeldes dersom jeg ikke besvarte Aabø-Evensens/Johansens uhjemlede spørsmålsrekke.

Jeg ble sågar truet til å komme med *de riktige svar* (tilfredsstillende redegjørelse, tilfredsstillende tilbakemelding, etc), hvor jeg altså ville bli politianmeldt dersom jeg ikke skulle klare å svare korrekt på disse spørsmål. Dette minner om middelalderens inkvisisjon, hvor den anklagede ikke ble kjent med hva han ble anklaget for, ei heller hvilke regler hans handlinger ble vurdert etter, men like fullt ble lagt i munnen hva det korrekte og ikke minst livgivende svaret skulle være. Etter å ha svart korrekt, ble vedkommende likevel brent eller bakkbundet og kastet i havet.

I forbindelse med den rekke av truende og sjikanøse brev fra Tilsynsrådets ansatte, har jeg flere ganger begjært innsyn i sakens dokumenter. Svaret fra Tilsynsrådet er at dette ikke vedkommer meg, og at det overhodet ikke vil bli gitt innsyn. Dokumentene og saken holdes altså hemmelig for meg, i tråd med resten av de rettslige skritt som denne *gjengen* av advokater, dommere og saksbehandlere har iverksatt mot meg i Norge.

I Tilsynsrådets brev av 4. februar 2008 truer "adviser" Johansen meg igjen med at dersom jeg ikke svarer på hennes og Aabø-Evensens spørsmål, så er jeg å anse som *mistenkt* for ulovlig rettshjelpsvirksomhet, og vil derfor bli vurdert politianmeldt av en eller annen, kanskje Johansen selv, som nå synes å ha fått påtalemandat i tillegg til en udokumentert anmeldelseskompetanse. En påtalemessig mistanke kan ikke reises av andre enn korrekt påtalemyndighet, og selvsagt ikke av en eller annen adviser hos Tilsynsrådet. En mistanke følger som regel *etter* at det er foretatt visse etterforskningskritt av kompetent påtalemyndighet.

Tilsynsrådets saksbehandling bekrefter kaotiske tilstander. Videre bekrefter saksbehandlingen – hvor Tilsynsrådet nekter å foreta seg noe mht den dokumenterte straffbare virksomhet som bl.a. advokatfirmaet Aabø-Evensen utøver – at Tilsynsrådet ikke driver sin virksomhet etter loven, men heller etter hvem som kan tilby den beste parfyme. Her viser jeg bl.a. til det meget oppsiktsvekkende forhold at Tilsynsrådet beskytter – i stedet for å slå ned på – advokat Ole Kristian Aabø-Evensens kriminelle virksomhet, hvor det bl.a. er avdekket og uomtvistelig dokumentert at han har truet og presset Dagny Amelia Olsen Riis til å inngå forlik med ham, samt at Tilsynsrådet ikke reagerte på KPMG's ulovlige advokatvirksomhet i siste halvdel av 1990-tallet. Tilsynsrådet nekter å utlevere dokumenter også i denne sistnevnte saken. Mye tyder på at advokater og advokatfirmaer i en årrekke har kunnet inngå spesialavtaler med Tilsynsrådet for å slippe unna kontroll, kritikk og alvorligere reaksjoner.

Hvor galt det er fatt med Tilsynsrådet og dets leder viser lederens reaksjoner på at jeg henvender meg til ham:

"...korrespondansen jeg mottar for fremtiden adressert til meg, løpende vil bli makulert og ikke gjenstand for behandling."

Reaksjonen er en god søknad om avskjed i nåde.

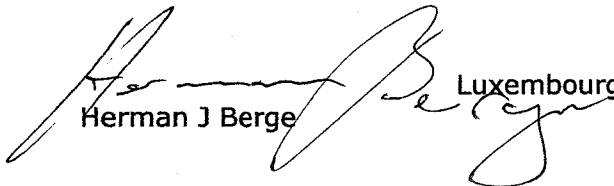
Jeg er nå blitt truet tre ganger med politianmeldelse av en av Tilsynsrådets ansatte, adviser Irene Aarset Johansen. Forslaget til å forfatte disse truslene om politianmeldelser, synes å ha vært bestemt av styrets leder; Christian Bruusgaard, som således har deltatt aktivt i den løpende driften av denne hemmeligholdte saken.

Johansen har vist seg spesielt uskikket til arbeidet som adviser hos Tilsynsrådet. Tilsynsrådets styre har vist det samme.

Tilsynsrådet og dets styre, inklusive styreleder, er åpenbart inhabile i saken. Mot denne bakgrunn ber jeg Tilsynsrådets styre og styrets leder om å iverksette nødvendige tiltak for å få overført saken til et sette-Tilsynsråd for ny og denne gangen korrekt behandling. Dette gjelder konkret alle de bekymringsmeldinger og anmodninger om tiltak og kontroll mot advokater og advokatfirmaer som er sendt herfra, og som er nektet behandlet av Tilsynsrådet.

Hva gjelder påstått sak mot meg, tilknyttet en haug med forskjellige saksnumre, anmoder jeg at også denne saken – dersom det eksisterer en sak; jeg har som kjent ikke fått innsyn i den påståtte saken – overføres til det samme forventede nyoppnevnte sette-Tilsynsråd for korrekt behandling.

Jeg forventer hurtig og korrekt saksbehandling, av på alle måter kompetente og uhildede saksbehandlere.

Herman J Berge

Luxembourg den 15. februar 2008

TILSYNSRÅDET FOR ADVOKATVIRKSOMHET

Besøksadresse: Rådhusgt. 23, 3. etg. – Postadresse: Postboks 720 Sentrum, 0106 Oslo

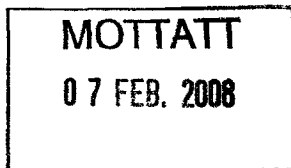
Telefon: 22 00 75 00 – Telefax: 22 00 75 20

Organisasjonsnummer: 977 045 894

Internett: www.tilsynet.no

E-post: post@tilsynet.no

Herman J. Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg

Oslo, 4. februar 2008

Vår ref.: 07/1222 IAJ

Deres ref.:

VEDR. SPØRSMÅL OM ULOVLIG VIRKSOMHET; DERES BISTAND KNYTTET TIL AMELIA RIIS SAKEN M.V.

Deres telefaks av 8. januar d.å. med vedlegg bekreftes mottatt, så vel fra Dem som fra styrets leder Christian Bruusgaard (med kopi av hans brev til Dem av 11. januar d.å.).

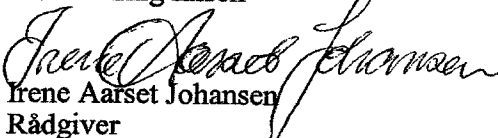
Vi vil komme nærmere tilbake til Deres ovennevnte telefaks i eget brev. Vi ber imidlertid om at De først besvarer våre forespørsler til Dem i anledning ovennevnte, herunder våre brev av hhv. 18. mai, 11. juli og 12. november 2007. Kopi av brevene vedlegges – for god ordens skyld.

Vi minner også om at styrets formann, advokat Christian Bruusgaard, ved brev til Dem i fjor høst ved to anledninger forutsatte at De da besvarte sekretariatets henvendelser uten opphold.

Vi imøteser nå umiddelbart Deres skriftlige tilbakemelding på de spørsmålene vi har stilt Dem. Det fremstår som uforståelig at spørsmålene ikke er besvart for lengst – nå snart 9 måneder etter vår første henvendelse til Dem.

Dersom De ikke innen 14 dager har besvart våre spørsmål tilfredsstillende, vil vi vurdere å politianmelde Dem, mistenkt for ulovlig rettshjelpvirksomhet.

Med vennlig hilsen

Irene Aarset Johansen
Rådgiver